Τὸ βῆμα τῶν ἀναγνωστῶν μας

ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΙΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἀπάντησις τοῦ κ. Ν. Σκληροῦ πρὸς τὸν κ. Α. Ταμπακόπουλον

Ἡ ἐπιστημονικὴ συζήτησις ἀποτελεῖ πραγματικὴν ἔρευναν, ἀλλὰ καὶ ἐκλαΐκευσιν. Ἀξιέπαινοι εἶναι οἱ θέτοντες τὰς ἀπόψεις των ὑπὸ συζήτησιν ὅπως ὁ φίλος κ. Α. Ταμπακόπουλος.

Πράγματι εἶχα γράψει εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν μου ὅτι ἐνόμιζα κατανοηθεῖσας τὰς δυσκολίας τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Μὲ τὰς ἐξῆς ὅμως διαφοράς. α) Δὲν ἐπερίμενα κατανόησιν ἀπὸ ὅλο τὸ διανοούμενο κοινὸν τῆς πόλεώς μας, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς ἀσχολουμένους ἢ τοὺς γράφοντες οἰκονομικῆς φύσεως ἄρθρα. β) Δὲν ἐπερίμενα ὅτι οἱ γράφοντες εἰδικοὶ δὲν ἔχουν ὑπ' ὄψει τους καὶ τὰς κυκλοφορούσας ἀντιθέτους ἀπόψεις καὶ γ) ἀπετεινόμην εἰς τὸν φίλον κ. Ταμπακόπουλον τὸν ὁποῖον εἶχα ἰδιαιτέρως παρακαλέσει νὰ διαβάσῃ (ὄχι ν' ἀγοράσῃ) τὸ βιβλίον μου «Ἀγγλία, Ἀμερικὴ καὶ καθυστερημένες χῶρες» καὶ νὰ συζητήσωμεν ἢ νὰ μὲ κριτικάρῃ πρὶν δημοσιογραφήσωμεν.

Ἐὰν μὲ παρακολουθοῦσεν, ὅπως τὸν παρακολουθῶ δὲν θὰ ἔβλεπε στὸ σημεῖον νὰ χαρακτηρίζῃ πρωτάκουστες καὶ ἐκπληκτικὲς τὶς ἐξηγήσεις μου, οὔτε θὰ φιλολογοῦσαμε μὲ τὰ συνεχῆ ἐρωτήματα στὰ ὁποῖα εἶμαι ὑποχρεωμένος, ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» καὶ πάλιν ν' ἀπαντήσω.

Εἶχα παρακαλέσει τὸν κ. Ταμπακόπουλον νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ ἐπιστημονικώτερον διατὶ ἡ μεγαλοαστικὴ μας τάξις (βιομήχανοι καὶ ἔμποροι) εἶναι ἀβύνατη καὶ ἀνίκανη, ὅπως ἔγραφε, διὰ τὸ μεγάλο ἔργο τῆς ἐκβιομηχανίσεως καὶ προόδου καὶ διατὶ θεωρεῖ ἱκανὸν τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς γραφειοκράτας μεγαλοαστοὺς ὁ παλληλους του.

Μοῦ ἀπαντᾶ, ὅτι συμφωνοῦμε ἀμφότεροι, παραδεχόμενοι τὴν ἀνικανότητα τῆς δασμοθιώτου βιομηχανίας μας. Ὁ ὑποφαινόμενος ὅμως κάμνει σύγκρισιν μὲ τὴν βιομηχανίαν τῶν βορείων ἐθνῶν καὶ ὄχι μὲ τὴν ἑλληνικὴν γραφειοκρατίαν.

Μὲ συλλαμβάνει ἐάλλοντα κατὰ τοῦ προσφιλοῦς μου στόχου τῆς γραφειοκρατίας. Μὰ φαίνεται πὼς κάτι ξέρει ἕνας ἐπὶ 30 χρόνια γραφειοκράτης ὡς ὁ ὑποφαινόμενος, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἀπέκτησε καὶ πικρὰν πεῖραν τῶν γραφειοκρατικῶν προγραμμάτων ἐπὶ τῶν ἀγροτῶν, γνωρίζων κάλλιστα τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας μας. Γράφει ὅτι τὰ τεράστια κεφάλαια ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ἐαρεῖα διομηχανία δὲν μποροῦν νὰ τὰ διαθέσουν οἱ ἐπιχειρηματίες, ἀλλὰ μόνον τὸ Κράτος, ξεχνῶντας τὰ πράστ καὶ τὰ καφτέλ, τὰ ὁποῖα ὁ ἴδιος γράφει εἰς τὴν αὐτὴν παράγραφον.

Γράφει ὅτι μόνον τὸ Κράτος ἔχει τὴν ἱκανότητα αὐτή, ξεχνῶντας πάλιν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς διομηχανίας κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερον, συνετελέσθη ἀπὸ τοὺς ἐπιχειρηματίας τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἀνικάνους.

Γράφει ὅτι τὸ Κράτος εἶναι σὲ θέσιν νὰ κατευθύνῃ τὰ τεράστια μέσα ποὺ διαθέτει ὅπου τὰ συμφέροντα τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἀπαιτοῦν. Ποιὸς ὅμως θὰ κρίνῃ τὰ συμφέροντα τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου: ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ὑπαλληλία κρίνει ἐξ ἰδίων; Καὶ πῶς νὰ ξεχάσουμε ὅτι οἱ πόροι τοῦ πτωχοῦ ἀγροτικοῦ μας ἔθνους καὶ τὰ τρία δισεκατομμύρια δολλάρια τῶν Ἀμερικανῶν κατηυθύνθησαν ὑπὸ τῆς γραφειοκρατίας μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἐκβιομηχανίσεως πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ἀθηνῶν; καὶ πρὸς τὰς παγωμένας πιστώσεις;

Τὸ ἐρώτημα τοῦ κ. Ταμπακοπούλου ἂν θέλουμε τὸ Κράτος γιὰ τὴν ἀλληλοσφαγὴ ἢ γιὰ τὴν εὐημερίαν, μοῦ εἶναι ἀκατάληπτον. Μήπως εἶναι εἰρηνιστὴς καὶ μὲ θεωρεῖ πολεμοχαρῆ;

Ἡ αὔξησις τῆς ὑπαλληλοκρατίας καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν εἶναι μία μορφὴ τοῦ ρεύματος τῆς ἀστυφιλίας καὶ εἶναι ἐπίσης τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἀκμῆς. Δὲν ἐπεδλήθη ἀπὸ τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως τῆς συγχρόνου ζωῆς ἀλλὰ ἀπὸ ἀνάγκην νὰ εὕρωμεν ἔκαστος μιὰ τεμπελίστικη καὶ πολιτισμένη δουλειὰ εἰς βάρος τῶν σκληρῶς ἐργαζομένων ἀγροτῶν.

Τὸ ὅτι τὰ βιομηχανικὰ ἔθνη εἶναι ἰσχυρότερα τῶν ἀγροτικῶν ἀποικιῶν, δὲν ὀφείλεται εἰς τὴν βιομηχανίαν τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ὡς αἴτιον ὁ κ. Ταμπακόπουλος. Ἀντιθέτως μάλιστα. Τὸ αἴτιον εἶναι ἡ ὁλικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ δύναμις τῶν χωρῶν αὐτῶν, ἀποτέλεσμα δὲ ἡ ἐκβιομηχάνισις. Οὔτε τὰ συστήματα οὔτε ἡ διομηχανία εἶναι μυστικὰ ἀλλὰ κάθε λαὸς προχωρεῖ καὶ φθάνει ὅσον τοῦ ἐπιτρέπουν οἱ φυσικὲς δυνάμεις του. Οἱ χῶρες ποὺ τάχα ἐξυπνῆσαν νὰ κάμουν τώρα διομηχανία καὶ φθάνουν τοὺς θορείους θὰ καταλήξουν εἰς ἐξόγκωσιν τῆς γραφειοκρατίας των καὶ εἰς μερικὰ μεγάλα ἐντυπωσιακὰ ἔργα, σὰν τὶς Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου. Ἤδη αἱ Ἰνδίαι μὲ τὴν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς των προσπάθειαν ἐκβιομηχανίσεως εἰσάγουν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν διπλάσια τῶν προπολεμικῶν διομηχανικὰ προϊόντα, ὅπως συμβαίνει καὶ στὴν πατρίδα μας μὲ τὴν ἐξόγκωσιν τῶν εἰσαγωγῶν μας καὶ τὴν κατάρρευσιν τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου.

Τὸ ὅτι ἡ μέση ἡλικία ζωῆς τῶν ἀγροτικῶν λαῶν φαίνεται κατωτέρα τῶν ἀστικῶν ὀφείλεται στὴν θνησιμότητα τῆς βρεφικῆς ἡλικίας. Εἰς τὰ ἀγροτικὰ κράτη ἡ φυσικὴ ἐπιλογὴ περιορίζει τὴν μεγάλη γεννητικότητα, εἰς τὰ ἀστικὰ ὅμως τὴν μικρὰν γεννητικότητα προσπαθοῦν νὰ κρατήσουν μὲ τὴν ἰατρικήν. Ποιὰ παιδιὰ θγαίνουν καλλίτερα εἶναι ἄλλο θέμα.

Ἡ Ἀγγλία, Ἀμερικὴ καὶ ἄλλα κράτη ποὺ ἐπικρατοῦν ἀκόμη σήμερον, ἂν καὶ ἐξευμενικρόνποσοστόνδεγροτῶν, εἶναι ἁπλούστατα διάδοχοι τῆς ἰσχυρᾶς ἀγροτικῆς γενεᾶς τῶν προγόνων των ἡ ὁποία εἶχεν ἄλλοτε κυριαρχήσει. Γνωρίζομεν ποὺ καταλήγουν οἱ πλούσιοι ἀπόγονοι ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ προσδιορίσουμε ἀκριβῶς τὸν χρόνον τῆς παρακμῆς. Πάντως τὸ πρῶτον ὀφθαλμοφανὲς δεῖγμα εἶναι ὅτι ἔχασαν ἤδη τὰς ἀποικίας των. Οἱ ἀγροτικὲς ὑπανάπτικτες χῶρες, ἂν καὶ εἰς δυσμενέστερο φυσικὸ περιβάλλον, διετήρησαν τὰς δυνάμεις των διὰ νὰ ἀποτινάξουν τὸν ζυγόν.

Ἐὰν ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἀγαθῶν εἰς τὴν ΕΣΣΔ εἶναι μεγαλυτέρα τῆς Ἀμερικῆς, δὲν ὀφείλεται εἰς τὰ γνωστὰ ἀμερικανικὰ ἢ Δυτικοευρωπαϊκὰ συστήματα ποὺ ἐφαρμόζει ἡ Ρωσία, ἀλλὰ εἰς τὸ ὅτι οἱ Ρῶσοι σὰν χθεσινὸς ἀγροτικὸς λαὸς ἔχουν μεγαλυτέραν ζωτικότητα τῶν πολιτισμένων κληρονόμων τῆς Δύσεως.

Τέλος τὸ ἂν θὰ τελεσφορήσῃ ἡ προσπάθειά μου νὰ σᾶς πείσω εἶναι ἀδιάφορον εἰς τὸν ὑποφαινόμενον διότι δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ δημιουργήσω σχολὴν ἢ κόμμα. Εἶμαι ἕνας ἁπλοῦς ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας. Τὸ ὅτι διαφωνῶ μὲ τοὺς λεγομένους εἰδικοὺς οἰκονομολόγους δὲν εἶμαι ὁ μόνος ὑπεύθυνος τῆς διαφωνίας, οὔτε ὁ μόνος εὑρισκόμενος, ἐφ' ὅσον ὅμως, μακρὰν τῆς πραγματικότητος. Αὐτοὶ οἱ εἰδικοὶ δὲν διαθέτουν ἐπιστημονικὰ ἐπιχειρήματα. Οἱ ἴδιοι οἰκονομολόγοι διαπληκτίζονται μεταξύ των διότι ἡ οἰκονομικὴ ἐπιστήμη δὲν ἐφθασε ἀκόμη εἰς τὴν θετικότητα τὰ ἐξάγη ἀτράντακτα καὶ πειστικὰ ἐπιχειρήματα. Μὲ τὶς διαφορὲς σχολὲς καὶ τὶς θεωρίες της περιπίπτει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν διαφόρων πολιτικῶν κομμάτων, ἢ εἰς κάποιαν ἀνιαρὰν φιλολογίαν. (Ὁ χαρακτηρισμὸς προέρχεται ἀπὸ οἰκονομολόγον).

Ἐκεῖνοι ποὺ δὲν φιλολογοῦν εἶναι οἱ διομήχανοι, οἱ ἔμποροι καὶ πρὸ παντὸς οἱ παραγωγικῶς ἐργαζόμενοι καθυστερημένοι ἀγρότες.

Ν. ΣΚΛΗΡΟΣ

Μικρὰ νέα

Μὲ ἐπαινετὴν προσπάθειαν, ἡ μικτὴ Χορωδία τῆς πόλεώς μας, μὲ διευθυντὴν τὸν κ. Δ. Σινούρην, συνεχίζει τὰς πρόβας της διὰ τὴν συμμετοχήν της εἰς τὸν διεθνῆ διαγωνισμὸν Χορωδιῶν τοῦ Ἀρέτσιο τῆς Ἰταλίας.

—Θὰ πρέπει δὲ οἱ κ. κ. ἁρμόδιοι καὶ καθ' ἕνας ὡς ἐκ τῆς ἁρμοδιότητός του νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἀνάλογον ἐνδιαφέρον πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων, διότι ἐκ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς, ἀσφαλῶς πολλὰ θὰ ἔχῃ νὰ ὠφεληθῇ ἡ πόλις μας.

—Μὲ τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ καιροῦ οἱ πρῶτοι ἀρσενικοί... τολμηροὶ λάτρεις τῆς θαλάσσης, ἔκαναν τὴν ἐμφάνισίν των εἰς τὰς διαφόρους πλάζ.

—Γρήγορα δὲ θὰ πληθυνθοῦν μὲ τὴν συμμετοχὴν τοῦ γυναικόκοσμου, τὸν ὁποῖον ἡ ἐφετεινὴ μόδα θέλει ἐνδεδειγμένον μὲ φανταχτερὸ ἐμπριμὲ κοστοῦμι μπάνιου.

—Ἀπὸ προχθὲς Σάββατον ἔκαμε ἔναρξιν τῶν παρασταστέων του ὁ θερινὸς κινηματογράφος «Ζενίθ».

—Ἐντὸς δὲ τῆς ἑβδομάδος καὶ τὸ πολὺ μέχρι τέλους τῆς ἐρχομένης, θὰ ἀνοίξουν προσδευτικῶς ὅλοι οἱ ἄλλοι θερινοὶ κινηματογράφοι τῆς πόλεώς μας.

—Τὸ εὐχάριστον καὶ ἐνδιαφέρον εἶναι ὅτι ἡ ἐπιχείρησις τῶν κινηματογράφων Ζενίθ—Ἀλάμπρα, Ἔσπερος, Λυρικὸν καὶ Οὔρα ἀπεφάσισε τὴν μείωσιν εἰς δρχ 6 τοῦ εἰσιτηρίου, ἐναντι 8 τοῦ περισυνοῦ, τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς μείωσιν θὰ ἀκολουθήσουν καὶ οἱ ἄλλοι ἐπιχειρηματίαι.

—Μὲ τὴν ἀφιξιν τῶν πολεμικῶν καραβιῶν, τῆς μεγάλης ὑπερατλαντικῆς συμμάχου τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς, πῆρε ἡ πόλις τῆς ξεχωριστὴν ὄψιν τῆς ὅπως συμβαίνει συνήθως σὲ παρόμοιες περιπτώσεις.

□ □

ΓΕΝΙΚΟΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Αὔριον Τρίτην, 17ην Μαΐου 1960 καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς αὐτοῦ ἐνεργηθήσεται ἐπαναληπτικὸς ταχτικὸς δημόσιος διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου τῶν κάτωθι εἰδῶν.

1) Πεντήκοντα (50) ζευγῶν ὑποδημάτων νοσοκόμων.

2) Πεντήκοντα (50) ζευγῶν ὑποδημάτων καθαριστριῶν.

3) Ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) ζευγῶν ἐμβάδων (παντοφλῶν) ἀσθενῶν.

Ὅροι διακηρύξεως ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ πληροφορία καθ' ἑκάστην κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὸ λογιστήριον τοῦ Ἱδρύματος.

Ἐν Πάτραις τῇ 7ῃ Μαΐου 1960

Ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος
ΔΗΜ. ΠΕΝΤΕΔΕΚΑΣ

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Διακόνου κ. Παν. Χ. Σιμιγιάτου

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Πᾶς ὅστις εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Μασσαλίαν καὶ δὴ τὸν παλαιὸν λιμένα αὐτῆς, ἀσφαλῶς θὰ εἶδε καὶ ἀνέγνωσε τὴν ἀναμνηστικὴν πλάκα, ἥτις προσδιορίζει τὸ σημεῖον τῆς ἀποβάσεως τῶν Φωκαίων. Ἔκτοτε, ἡ Μασσαλία κατέστη ἀποικία αὐτῶν, ἐφ' ὅσον, ἄλλωστε, ἱδρύθη ὑπ' αὐτῶν πλησίον τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ροδανοῦ ποταμοῦ, χίλια περίπου ἔτη πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως.

Κατὰ τὸν 17ον καὶ 18ον αἰῶνα ἡ Μασσαλία κατέστη τὸ κέντρον Ἑλλήνων Ἐμπόρων, κυρίως Χίων τὴν καταγωγήν, οἵτινες, ἐκτὸς τοῦ ὅτι συνετέλεσαν εἰς τὴν οἰκονομικὴν πρόοδον αὐτῆς, συνέβαλον συγχρόνως εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν. Ἡ συμβολὴ αὕτη τῶν ἐν Μασσαλίᾳ Ἑλλήνων προυκάλεσεν ἀτμόσφαιρον φιλίας καὶ ἀγάπης τῶν κατοίκων της, οὐχὶ μόνον πρὸς τὴν Ἑλλάδα μας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τῆς πόλεως ταύτης.

Περὶ τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς πρώτης «ἀφ' ἑστίας» Ἑλληνικῆς Παροικίας τῆς Μασσαλίας ἐν Εὐρώπῃ, ποιεῖται ἀκριβῆ μνείαν τὸ Α' βούλευμα τῶν ἀειθίμνων ἱδρυτῶν αὐτῆς ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας Τριάδος. Βούλευμα Α'. Προβάλλεται εἰς τοὺς ὁμογενεῖς νὰ κράξωμεν ἀπὸ τὴν Λιβόρνον ἕνα ἱερέα, διὰ νὰ ἐπιτελῇ τὰ τῆς θρησκείας μας δόγματα. Τὰ ἔξοδα ὅπου ἤθελε χρειάζονται χρονικῶς διὰ τοῦτο τὸ ἔργον νὰ μηἀναβαίνουνπλέον τῶν 2χιλιάδων φραγκῶν τὰ ὁποῖα ἀρκοῦσι διὰ τε τὸν μισθόν, ζωοτροφίαν καὶ κατοικίαν τοῦ ἱερέως, ὅπου θέλει ἐπιτελεῖται καὶ ἡ Ἱερὰ Μυσταγωγία, ὡς πρὸ δύο χρόνων ἐγένετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Θησέως. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ βαλθῇ εἰς πρᾶξιν τοῦτο τὸ ἔργον προσκαλοῦνται εἰς τὸ νὰ ὑπογράψουν τὸ ἀνὰ χεῖρας. Ἡ διανομὴ τῶν δύο χιλιάδων φραγκῶν θέλει γίνεται ἀναλογικῶς εἰς τοὺς ὑπογράφοντας τὴν παροῦσαν συνθήκη».

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω «βουλεύματος» καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ, φαίνεται ὅτι ἡ σύστασις τῆς ἐν λόγω παροικίας ἐγένετο ἐν ἔτει 1820.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Μασσαλίᾳ διαμενόντων Ἑλλήνων ἀνέρχεται εἰς 5.000. Ἐξ αὐτῶν οἱ περισσότεροι εἶναι μικροεπαγγελματίαι. Ὑπάρχουν ἑλληνικὰ ρεστωράν καὶ διάφορα καταστήματα. Ὑπάρχουν ἐθδαίως καὶ Ἕλληνες πλούσιοι, οἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ ντὲ λὰ Γκράντ—Ἀρμὲ 23. Ὑπάρχουν δύο ἱερεῖς, ὁ πατὴρ Κύριλλος Ἀργέντης καὶ ὁ Πατὴρ Ἰάκωβος Κορόζης. Ὑφίσταται γενικὸς πρόξενος, προξενικὸς λιμενάρχης, Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, Ἑλληνικὰ Σωματεῖα μὲ τὰς ἑξῆς ἐπωνυμίας: «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἕνωσις καὶ ἡ Γαλλοελληνικὴ Ἕνωσις, ὡς καὶ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης».

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Παροικία τῆς Μασσαλίας διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς ἔχει καταστεῖ τὸ καταφύγιον καὶ ἡ παρηγορία τῶν διερχομένων ἀδελφῶν μας ναυτικῶν. Εἴθε ὁ Πανάγαθος Κύριος νὰ ἐνισχύῃ τοὺς ἐθύνοντας τῆς Παροικίας ταύτης διὰ νὰ συνεχίζουν πάντοτε εὐδοκίμως τὸ θεάρεστον ἔργον των ἐν μέσῳ ἑνὸς ξένου τόπου πρὸς δόξαν τῆς Ὀρθοδόξιας ἡμῶν καὶ τῆς ἀθανάτου πατρίδος ἡμῶν.

+ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΙΜΙΓΙΑΤΟΣ
Διάκονος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Στεφάνου Παρισίων.

Βιβλιοκριτική

ΚΑΙΤΗΣ ΑΛΙΦΕΡΗ — ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΥ, «Πολιτεῖς ποὺ ξαναζοῦν» (Ταξιδιώτικο)

Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἡ κ. Καίτη Ἀλιφέρη—Μακροπούλου, ἡ γνωστὴ ποιήτρια καὶ πεζογράφος, μᾶς ἔδωσε τελευταίως ἕνα ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον βιβλίο μὲ ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις ἀπὸ πολλὲς πόλεις τῆς Εὐρώπης ποὺ γνώρισε στὶς τόσες περιηγήσεις της. Τὸ βιβλίο εἶνε μιὰ πολυσέλιδη καὶ καλαισθητη ἔκδοση μὲ ἐξώφυλλο καὶ εἰκονογράφηση τοῦ κειμένου τοῦ ζωγράφου κ. Μιχάλη Νικολινάκου, ποὺ κυκλοφορεῖ ἀπ' τὸ «Πακτωλὸ» Πνευματικῆς Συνεργασίας (Λυκαβηττοῦ 2— Ἀθῆνα).

Οἱ «Πολιτεῖες ποὺ ξαναζοῦν» ἀπ' τὶς πρῶτες τους κιόλας σελίδες κατακτοῦν τὸν ἀναγνώστη καὶ τὸν φέρνουν κοντά, πολὺ κοντά σ' ὅσα ἡ κ. Ἀλιφέρη περιγράφει καὶ διηγεῖται. Πόλεις τῆς Αὐστρίας τῆς Γερμανίας, τῆς Ὁλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου, πολιτεῖες μὲ ἱστορία, μὲ θρύλους καὶ παραδόσεις, μὰ καὶ μὲ σύγχρονα προβλήματα, συνθέτουν ἕνα ταξιδιωτικὸ χρονικὸ ἀπ' τὰ πιὸ ἀξιόλογα τοῦ εἴδους του. Σ' αὐτὸ βοηθοῦν τὸ περίτεχνο ὕφος κι' ἡ φραστικὴ δεξιοτεχνία, ἡ πλούσια ἐναλλαγὴ τῶν εἰκόνων, ἡ αἰσθητικὴ γενικώτερα φροντίδα ποὺ ἔχει τὸ κείμενο.

Ἡ κ. Ἀλιφέρη δὲν εἶναι μιὰ στεγνὴ ἀφηγήτρια καὶ δὲν περιορίζεται νὰ καταγράφει πιστὰ τὰ ὅσα εἶδε καὶ ἄκουσε. Ἔχει μέσα της ἐμπειρα καλλιεργημένη τὴ δύναμη τῆς ἔρευνας κι' αὐτὸ τῆς δίνει τὴ δυνατότητα νὰ ἐξετάζει βαθύτερα τὰ πράγματα καὶ πολὺ κάτου ἀπ' τὴν ἐπιφανειά τους. Ἔτσι τὸ παρθένο ὑλικὸ κάθε ταξιδιοῦ της τὸ πέρνει στὰ χέρια της μὲ τὴ λαχτάρα τῆς ἀναδημιουργίας, τὸ ταξινομεῖ, τὸ ἀξιοποιεῖ, τὸ χωρίζει καὶ τὸ τοποθετεῖ σὲ μορφές, ἐποχὲς καὶ κατηγορίες. Ψάχνει ἀκόμα μέσα σ' αὐτὸ γιὰ νὰ θρεῖ τὰ στοιχεῖα ποὺ τῆς χρειάζονται, τὰ ἰδιαίτερα κεῖνα καὶ πρωτότυπα στοιχεῖα, ἀπαραίτητα γιὰ τὴ δουλειά της.

Εἶνε ἕνα ἀνάγνωσμα, ἕνα ταξιδιωτικὸ κείμενο μὲ ἀξιώσεις οἱ «Πολιτεῖες ποὺ ξαναζοῦν». Στὴν κάθε του σελίδα ἡ κ. Ἀλιφέρη πέρνει τὸν ἀναγνώστη της ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὸν ὁδηγεῖ κάθε φορὰ ἐκεῖ ποὺ νοιώθει ἡ ἴδια τὴ συγκίνηση, τὴ γαλήνη, τὴν ἀνταραχὴ τῆς σύγχρονης σκέψης. Μαζί της ὁ ἀναγνώστης χαίρεται καὶ στοχάζεται, ἀνατρέχει στὸ παρελθὸν καὶ καθηλώνεται ἀπ' τὸ παρόν, περιδιαβάζει καὶ γιομίζει τὴν ἀχόρταγη ψυχή του. Ἀφήνει ἀκόμα ἐλεύθερες ὅλες του τὶς αἰσθήσεις γιὰ νὰ δέχεται κάθε προσφορὰ καὶ κάθε γνώση ἀπ' τὶς πολιτεῖες ποὺ ἔχουν παγκόσμια προβολὴ καὶ σημασία.

Τὸ βιβλίο τῆς κ. Καίτης Ἀλιφέρη—Μακροπούλου πέρνει μιὰ θέση ξεχωριστὴ στὴ σύγχρονη ταξιδιωτικὴ λογοτεχνία μας. Εἶνε ἕνα κείμενο ποὺ τὸ διαποτίζει ἡ ποίηση, ὁ στοχασμὸς κι' ἡ γνώση.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον ἐκ 243 τ.μ. πλησίον ἐργατικῶν κατοικιῶν. Τιμὴ ἐκτάκτου εὐκαιρίας. Πληροφορίαι Χαραλάμπη 32.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΗΜ. Α. ΒΡΗ
ΟΔΟΣ ΠΑΤΡΕΩΣ ΑΡ .49
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ.
ΕΠΙΣΗΣ ΜΠΙΛΙΕΤΑ, ΦΕΫΓ ΒΟΛΑΝ, ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ ΜΕ ΤΑΧΕΙΑΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕΝΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ.

ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ
Η 2Α ΚΛΗΡΩΣΙΣ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
Κατ' αὐτὴν 22.500 τυχεροὶ κατὰ δεκάδα γραμματίων θὰ κερδίσουν ἐν συνόλῳ δρχ. 3.566.600
Η ΤΥΧΗ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ
καὶ δι' ὅλας τὰς ἐπομένας διαδοχικὰς κληρώσεις μέχρι
ΤΟΥ ΔΩΡΟΥ
ΔΡΧ. 5.000.000
ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

ΜΙΧΑ - ΤΣΙΓΚΑ
ΜΙΧΑ ΤΣΙΓΚΑ ΠΑΤΡΩΝ
Ὕψος 1.120 μ.
Ξενοδοχεῖον ΩΛΕΝΟΣ
Νερὰ τρεχούμενα εἰς ἅπαντα τὰ δωμάτια. Λουτρὰ-φωτισμὸς. τηλέφωνον, T.T.T.
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ A LA CART
ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΚΕΡΑΜΟΣΚΕΠΗ
1, 2, 3, 4 δωματίων
Ἐξασφαλίσατε τὴν διαμονήν σας μέσα στὰ ἔλατα, στὰ κρῦα νερά.
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΤΗΛ. 36-01
Πληροφορίαι Γ. ΤΣΙΓΚΑΝ Τηλ. 46-60

ΤΖΑΜΙΑ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΒΙΤΡΙΝΩΝ · ΚΑΘΡΕΠΤΑΙ · ΤΡΙΠΛΕΞ · ΑΡΜΕ · ΔΙΑΜΑΝΤΕ ΗΜΙΚΡΥΣΤΑΛΛΑ
ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ · ΜΑΤ · ΜΠΙΖΟΤΕ.
Εἴδη ὑγείας — Ὑδραυλικὰ
Τιμαὶ λογικαὶ — Ἐργασία ἐπιμελημένη
Π. ΜΑΤΘΟΠΟΥΛΟΣ
Ἁγίου Ἀνδρέου 86 — Τηλέφωνον 20—42
Ἐργαστήριον Τριῶν Ναυάρχων 9 ΠΑΤΡΑΙ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
"PANTAP"
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΘΑΝ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 168 β
Μεγάλη παραναθήκη ἠλεκτρικῶν εἰδῶν αὐτοκινήτων ἐπιβατικῶν καὶ φορτηγῶν, βενζίνης πετρελαίου.
ΜΠΟΜΠΙΝΑΙ Δυναμοῦ καὶ Μίζας 6—12—24 Βόλτ.
ΜΠΑΤΑΡΙΑΙ αὐτοκινήτων καὶ μπαταρίαι Γερμανικαὶ διὰ μοτοσυκλέττας.
ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ Δυναμοῦ καὶ Μίζας 6—12—24 Βόλτ.
ΣΥΔΕΚΤΑΙ Δυναμοῦ καὶ Μίζας.
ΠΗΝΙΑ 6—12—24 Βόλτ αὐτοκινήτων καὶ μοτοσυκλεττῶν μοτοσακό.
ΛΑΜΠΑΙ OSRAM Γερμανίας ὅλων τῶν τύπων.
ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ φανῶν εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.
ΣΤΕΦΑΝΙΑ μετατροπῆς φανῶν.

Π-13

Ἡ τετράγωνη λογικὴ λέει:
Γιατὶ ν' ἀγοράσω ἕνα ὁποιοδήποτε καμπαρντινὲ πανταλόνι ἀφοῦ μὲ τὰ ἴδια χρήματα ἀγοράζω ἕνα θαυμάσιο παντελόνι ἀπὸ θαμβακερὴ καμπαρντίνα
·SANFORIZED·
(σανφοράϊζντ)
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ
καὶ ξενοιάζω γιὰ πολλὰ καλοκαίρια!
• Δὲν μπαίνει στὸ πλύσιμο
• Δὲν κόβει τὸ χρῶμα του
• Ἐξ